

[Edvard Sørensen.]

gelse for Fredning, at der ikke senere anlagdes andre Veje, som paa en efter Godsets Mening paa en for Godset uheldig Maade griber ind i eller deler de under Godset hørende Jorder eller Skove. Amtsraadet vilde selvfølgelig ikke binde sig for Fremtiden ved at give nogen som helst Udtalelse om fremtidig Veje over Kaløs Arealer.

I August 1938 var Naturfredningsraadet tekniske sagkyndige, Stadsingeniør Forchhammer, ovre paa Egnen og søgte at faa Amtsraadet til at gaa ind for den af Rønde og Kalø foreslaaede Linie og i hvert Fald at opgive Amtets Linie.

Efter en udførlig skriftlig Procedure for Overfredningsnævnet og Brevveksling med dette indgik Amtsraadet i September 1938 paa at ændre den foreslaaede Linie, idet det tilbød at søge gennemført en noget ændret Linieføring, der udgik fra samme Sted som den foreslaaede, men skar mindre af Skoven og af den Grund ogsaa blev noget længere og betydelig dyrere, nemlig 100 000 Kr. dyrere end det oprindelige Forslag. Samtidig vedtoges, at man ikke vilde bygge den af Kalø foreslaaede Linie paa Grund af dens tekniske Mangler.

Den nye Linie blev heller ikke godkendt af Overfredningsnævnet, ja, de betegnede den endogsaa som daarligere end den første.

Jeg vilde gerne have sagt meget mere om Sagen, men jeg ser paa Formanden, at Talletiden nærmer sig sin Afslutning, og jeg skal derfor slutte saa kort, som jeg kan.

Formanden: Den ærede Taler har fuldkommen Ret i, at Tiden er udløbet. Men der er noget andet, som der er Anledning til at gøre opmærksom paa, og det er dette, at den Tale, som nu føres frem, aldeles ikke hører hjemme her ved denne Lejlighed, hvor det er Generaldebat om Finansloven, det drejer sig om, nemlig om Lovforslaget i al Almindelighed. Det, der her fremføres, hører hjemme ved Finanslovens første Behandling eller ved en Lejlighed, hvor der er særlig Anledning til at komme ind paa Vejspørgsmaal. Jeg vil bede den ærede Taler slutte af nu med nogle faa Bemærkninger, saa vi kan komme videre.

Edvard Sørensen: Jeg skal rette mig efter Formandens Henstilling, og jeg maa da slutte med at sige, at det, som Kendelsen fra Overfredningsnævnet gik ud paa, var kort og godt dette, at det af Amtsraadet udarbejdede Projekt ikke maatte komme

til Udførelse. Jeg vilde gerne have haft Lejlighed til at gøre nærmere Rede for Sagen, men jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at her har vi et Tilfælde, som er i Modsætning til det, vi har hørt fra Statsministerens Side om, at man ude i Sogne- og Amtskommunerne saboterer dette Arbejde. Her har man fra Amtets Side i Randers forsøgt at gennemføre et betydeligt Stykke Arbejde, man har gjort det af færdselsmæssige, af vejtekniske Grunde, og man har haft betydelige Udgifter til dette Arbejde, Udgifter paa omkring ved 20 000 Kr., der, som Forholdene ligger, er fuldkommen spildt, og det, som er det afgørende i denne Sag, er dette, at Overfredningsnævnets Kendelse gaar ud paa, at Arbejdet, da Naturfredningsloven af 1937 blev gennemført, ikke var paa-begyndt. Arbejdet var paabegyndt i 1935, Ekspropriationen var foretaget, før Loven traadte i Kraft. Alligevel bruger man denne Bestemmelse.

Der er ikke ret mange af dem, jeg har talt med, der forstaaer, at noget saadant kan lade sig gøre, og det er paa Baggrund af dette, at jeg gerne endnu en Gang vil henstille til Statsministeren, om ikke en saadan Kendelse som denne, der ikke virker fremmende for Beskæftigelsen, der forhindrer en forstandig Forbedring af Vejnettet, kunde være Baggrund for, at man enten foretog en Ændring af Naturfredningsloven, eller at man i alt Fald gav Overfredningsnævnet nye Retningslinier, saa det, der er sket her, ikke kan gentage sig, og jeg vil gerne ogsaa henstille, om denne Sag ikke paa dette sene Stadium kunde finde en god og fornuftig Løsning.

Kristen Amby: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, da han havde Ordet i Eftermiddags, at Retten til Afskedigelse af Arbejdere hang paa det nøjeste sammen med det private Ejendomsretsforhold overhovedet, og at derfor — det var det ærede Medlems Konklusion — enhver Kritik, der satte ind over for det Arbejdsløshedstal, vi stadig har, ramte det System, der bygger paa det private Ejendomsretsforhold. Jeg tror, det er en nogenlunde rigtig Gengivelse af, hvad det ærede Medlem sagde. Og hans Konklusion var vel videre den i en enkelt Bemærkning om, at det ærede Medlem og hans Parti søgte frem mod Socialismen, at først naar det principielle Grundlag, Samfundet i Dag hviler paa, det private Ejendomsretsforhold, er borte, kan ogsaa Arbejdsløsheden afskaffes. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem, der netop i Dag har